

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain voimassaoloaikaa jatkettavaksi vuoden 1993 loppuun. Lain mukaan vientikustannusmaksua ei peritä, jos maksuvelvollinen kesannoi määrätyn osuuden tilan peltoalasta. Lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että luonnollisen henkilön saamat palkka- ja eläketulot eivät enää vaikuttaisi kesannoitavaksi edellytettyn määrään. Kuten vuonna 1991 luonnollisen

henkilön olisi maksusta vapautuakseen kesannoitava peltoalastaan 15 prosenttia. Oikeushenkilön olisi kesannoitava pelloistaan 50 prosenttia. Oikeushenkilön kesannoimisehtoa voitaisiin kuitenkin määrättyissä tapauksissa alentaa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta. Koska lakiehdotus liittyy vuoden 1993 talousarvioesitykseen, se tulisi käsitellä talousarvion käsittelyn yhteydessä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Laki peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta on ollut voimassa kaksi vuotta. Lain tavoitteena on vähentää viljelyksessä olevaa peltoalaa ja viljaylijäämien syntyä. Lain mukaan viljelmän haltija on velvollinen maksamaan vientikustannusmaksua, ellei hän vapaudu maksusta kesannoimalla määrätyn osuuden viljelmän peltoalasta. Lain ensimmäisenä voimassaolovuonna luonnollisen henkilön oli kesannoitava pelloistaan 15 prosenttia. Vuonna 1992 kesannoitavaksi vaadittuun määrään vaikutti luonnollisen henkilön saamat palkka- ja eläketulot. Maksusta vapautukseen viljelijän oli kesannoitava pelloistaan 15, 20 tai 30 prosenttia palkka- ja eläketulojen suuruudesta riippuen. Oikeushenkilön oli kesannoitava pääsääntöisesti 50 prosenttia.

Kesantoalaksi oli vuonna 1991 tavoitteena saada 400 000 hehtaaria ja vuonna 1992 kaikkiaan 500 000 hehtaaria. Maksuvelvoitteesta vapautumiseksi kesannottiin peltoa kuluvana vuonna noin 300 000 hehtaaria. Muun muassa

maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) mukaisilla kesannoimisesta maksettavilla palkkioilla pyrittiin vaikuttamaan siihen, että viljelijät kesannoisivat maksusta vapautumiseksi edellytettyä vähimmäis-kesantoalaa enemmän.

Toteutettu järjestelmä nosti kesantoalan vuonna 1991 noin 470 000 hehtaariin ja vuonna 1992 jo noin 500 000 hehtaariin. Kesantoalalle asetetut tavoitteet saavutettiin näin ollen kumpanakin vuonna. Viljojen satotaso oli vuonna 1991 normaalia parempi, joten kesannoinnilla ei pystytty kokonaan poistamaan viljaylijäämää. Kuluvana vuonna viljojen kokonaissato on alustavien arvioiden mukaan noin 2 300 miljoonaa kiloa eli noin kolmanneksen pienempi kuin edellisenä vuonna. Viljojen vientiin ei ole tarvetta kuluvan vuoden sadon osalta. Sadon pienenemiseen on vaikuttanut kesantoalan kasvun lisäksi kesän kuivuus eräillä alueilla.

Myös vesien- ja ympäristönsuojelun tavoitteet toteutuivat kesannoinnissa kumpanakin

vuonna. Viherkesantona arvioidaan olevan vuonna 1992 koko kesantoalasta kolme neljäsosaa. Tutkimusten mukaan viherkesanto vähentää huomattavasti maa-aineksen sekä maan ravinnevarojen huuhtoutumista.

Vientikustannusmaksua ei lain mukaan peritä, kun tilan peltoalasta vähintään 80 prosenttia on nurmella. Tätä vapautusta on käytetty hyväksi varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomen maidontuotantoalueilla. Muun muassa Kuopion maaseutupiirin alueella peltoalasta oli vuonna 1992 kesannoitu 15 prosenttia ja Lapin maaseutupiirin alueella 7 prosenttia koko maan peltolaan koskevan keskiarvon ollessa 22,6 prosenttia.

Kesannoimisesta maksetaan viljelijälle palkkiota sen mukaan kuin valtioneuvosto maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla määrää. Vuonna 1991 palkkioita maksettiin 730 miljoonaa markkaa. Kuluvana vuonna näitä maksetaan arviolta 570 miljoonaa markkaa aikaisempina vuosina tehtyjen kolmivuotisten kesantosopimusten palkkiot mukaan lukien. Maksusta vapautumiseksi edellytetyltä vähimmäiskesantoalalta maksetaan palkkiota vuonna 1992 vain, jos ala on viherkesantona. Palkkion suuruus on tällöin 400 markkaa hehtaarilta.

Kesantojärjestelmän ovat hallinnollisesti hoitaneet pääasiassa kuntien maaseutuelinkeinöviranomaiset, yleensä maataloussihteerit.

2. Muut kasvinviljelyyn kohdistuvat toimenpiteet

Maatalouden osallistuminen maataloustuotteiden viennin rahoittamiseen määräytyy maataloustulolain (736/89) perusteella. Maatalouden vientikustannusosuus katetaan erilaisilla vientikustannusmaksuilla ja rehuihin ja lannoitteisiin kohdistetuilla veroilla. Käytössä olevista maksuista ja veroista lannoitevero ja viljan vientikustannusmaksu kohdistuvat peltolaan perusteella suoritettavan vientikustannusmaksun ohella kasvinviljelyyn. Viljan vientikustannusmaksua on peritty satovuodesta 1990/91 lähtien.

Peltoa on lisäksi poistettu tuotannosta määrääjäksi vapaaehtoisilla sopimuksilla ja sitoumuksilla. Vuonna 1992 tehtyjen kuusivuotisten maataloustuotannon vähentämissopimusten piiriin tuli 37 000 peltohehtaaria. Kuluvana vuonna arvioidaan tehtävän luopu-

miseläkelain (16/74) mukaisia uusia sitoumuksia noin 40 000 hehtaaria. Vuonna 1992 voidaan lisäksi tehdä maataloustuotannon tasapainottamislain mukaisia sopimuksia pellon maataloustuotannosta poistamisesta, joissa viljelijä sitoutuu luopumaan pellon viljelystä pysyvästi. Näitä sopimuksia arvioidaan tehtävän noin 13 000 hehtaaria. Kesannoinnin lisäksi peltoa poistuu tuotannosta vuonna 1992 toteutuilla vapaaehtoisilla toimenpiteillä siten yhteensä 90 000 hehtaaria.

3. Esitys ja sen tavoitteet

Kokonaispeltoala supistuu ilman valtion toimenpiteitä noin 20 000 hehtaaria vuodessa. Ilman valtion erityistoimenpiteitä viljelyssä olisi peltoa vuonna 1993 arviolta 2 100 miljoonaa hehtaaria. Kotieläintuotannon vähentymisestä aiheutuva rehuviljan kulutuksen väheneminen ja satotason nousu huomioon ottaen syntyisi viljasta ylijäämää normaalisatotasolla noin 1 700 miljoonaa kiloa. Tämä vastaa yli 520 000 hehtaarin peltolaan.

Viljelyksessä olevan peltolaan supistamiseksi tulisi peltolaan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain voimassaoloaikaa jatkaa edelleen vuodeksi 1993. Kesantojärjestelmää tulisi samalla hallinnollisesti yksinkertaistaa. Tämän johdosta esitetään, että kesantoprosentin määräytymisestä palkka- ja eläketulojen suuruuden perusteella luovutettiin. Luonnollista henkilöä koskeva kesantoprosentti olisi kaikissa tapauksissa 15.

Oikeushenkilön kesantoprosentti olisi edelleen pääsääntöisesti 50, ellei siitä 8 §:n perusteella voida myöntää poikkeusta. Voimassa olevan lain mukaan oikeushenkilöltä vuokratusta pellostä, jota vuokranantaja on hallinnut edellisinä kasvukausina, on myös maksuvelvollisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, kesannoitava 50 prosenttia. Kesantojärjestelmän yksinkertaistamiseksi ehdotetaan mainittu säännös kumottavaksi. Säännöksellä ei ole kokonaiskesantoalan kannalta mainittavaa merkitystä. Kesantovelvollisuus määräytyisi aina vuokramiestä koskevan pääsäännön mukaan.

Voimassa olevan lain mukaan maksua ei peritä, kun peltoalasta vähintään 80 prosenttia on nurmella. Vaadittava määrä on korotettu 85 prosentiksi.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi kesantopellon

käyttöä koskeva säännös. Kesantopeltoa saisi käyttää sadonkorjuuseen ja laiduntamiseen niissä tapauksissa, joissa valtioneuvosto tällaisen käytön maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla kesannoimispalkkioista antamassaan päätöksessä sallii. Kesantopeltoa on saanut käyttää jo aiemmin muun muassa lampaiden, vuohien ja siipikarjan laiduntamiseen. Tarkoituksena on jatkossa sallia myös hevosten laiduntaminen kesantopellolla, millä pyritään lisäämään hevosten kotimaista kasvatusta ja pellon käyttöä niiden rehun tuotantoon. Kesantopalkkiota ei tällöin kuitenkaan maksettaisi. Tavoitteena on myös lisätä erityisesti niin sanottujen non-food -kasvien viljelystä ja peltöjen maisemakäyttöä.

Tämän lain mukaisesti arvioidaan kesannoitavan peltoa noin 300 000 hehtaaria. Tavoitteena on kuitenkin, että viljelijät kesannoisivat peltoalastaan enemmän kuin maksuvelvoitteesta vapautuminen edellyttää. Kokonaiskesantolaksi pyritään saamaan vuonna 1993 450 000 - 500 000 hehtaaria.

Ravinteiden ja maa-aineksen huuhtoutumisen vähentämiseksi tavoitteena on, että koko kesantoala olisi joko viherkesantona tai kyntämättömänä sänkikesantona kuitenkin niin, että pääosa alasta olisi viherkesantona. Vesiensuojelun kannalta sänkikesannon on todettu olevan avokesantoa parempi vaihtoehto. Tarkoituksena on, että neuvonnalla ja tiedottamisella viljelijät ohjattaisiin luopumaan kokonaan avokesannosta. Avokesannosta luopumisen välttämättömyyttä painotettaisiin erityisesti vesistöihin ja valtaajiin rajoittuvien peltöjen ja vedenhankintaan varatun pohjavesialueen kohdalla. Neuvontaa antaisivat varsinkin kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriön ja maatilahallituksen virkatyönä.

5. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Lain perusteella kertyvä vientikustannus-

maksun tuotto luetaan osaksi maataloustulolaisissa tarkoitettua maatalouden osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista. Vientikustannusmaksun tuotto oli vuonna 1991 vain noin 0,95 miljoonaa markkaa. Tavoitteena onkin, etteivät viljelijät maksaisi vientikustannusmaksua, vaan kesannoisivat vähintään vaaditun määrän. Viljan vientikustannuksia esitys vähentää noin 1 300 miljoonalla markalla siitä, mitä ne olisivat ilman ehdotetun lain aikaansaamaa kesantolisäystä.

Kesannoimisesta maksetaan viljelijälle palkkiota sen mukaan kuin valtioneuvosto maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain perusteella päättää. Avo- tai sänkikesannosta ei maksettaisi palkkiota silloin, kun kysymys on maksusta vapautumiseksi edellytystä kesantoalasta. Kesantotavoitteen mukaisen kesantoalan (n. 500 000 ha) palkkioihin arvioidaan tarvittavan varoja vuonna 1991 tehdyt kesantosopimukset mukaan lukien vuonna 1993 noin 450 miljoonaa markkaa.

Maatilahallinnossa on vireillä laaja organisaatiouudistus. Eduskunnalle on tarkoitus antaa kuluvana syksynä hallituksen esitys laiksi maaseutuelinkeinohallinnon uudelleen järjestämisestä, jossa ehdotetaan muun muassa maatilahallituksen lakkauttamista 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen. Maatilahallitukselle kuuluneet tehtävät siirtyisivät osittain maa- ja metsätalousministeriölle. Tämä koskisi myös peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain mukaan maatilahallitukselle kuuluneita tehtäviä. Muutoksenhakuviranomaisena niissä tapauksissa, joissa maatilahallitus on toiminut mainittuna viranomaisena, toimisi vastedes maa- ja metsätalousministeriön yhteyteen perustettava maaseutuelinkeinöjen valituslautakunta. Ehdotuksen mukaan tämän lain 8 §:ssä tarkoitettua poikkeuksesta päättäminen siirrettäisiin kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön sijasta maaseutuelinkeinopiireille.

Esityksellä pyritään vähentämään kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten työmäärää järjestelmän hoitamisessa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. *Yleistä.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi muutos lain voimassaoloajan jatkamiseksi. Voimassaoloaikaa jatkettaisiin vuoden 1993 loppuun.

2 §. *Maksuvelvollisuus.* Pykälän 1 momentin mukaan maksuvelvollisia ovat luonnollinen henkilö, luonnollisten henkilöiden muodostama yhtymä tai kuolinpesä ja oikeushenkilö. Määritelmiä muutettiin vuoden 1992 alusta niin, että luonnollisten henkilöiden muodostama yhtymä ja kuolinpesä mainitaan erikseen maksuvelvollisena. Tämä oli tarpeen lain 7 §:ään tehtyjen muutosten johdosta. Lakiesityksen 7 §:ään nyt ehdotettujen muutosten johdosta maksuvelvollisina olisi tarpeen mainita vain luonnollinen henkilö ja oikeushenkilö. Pykälän 1 ja 2 momentit olisivat samansisältöisiä kuin vuonna 1991 voimassa olleet.

4 §. *Soveltamisalan rajoitukset.* Lain 4 § sisältää luettelon niistä tapauksista, joissa viljelmä jää lain soveltamisalan ulkopuolelle. Tähän luottoon tulisi lisätä ne tapaukset, joissa tilaa koskee maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain mukainen sitoumus maataloustuotannosta luopumisesta. Hallituksen tarkoitus on antaa eduskunnalle esitys laiksi maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta, jolla korvattaisiin nykyinen luopumiseläkejärjestelmä. Lain olisi tarkoitus tulla voimaan vuoden 1993 alusta.

5 §. *Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto.* Pykälään on tehty lain voimassaoloajan jatkamisesta johtuvat muutokset. Lisäksi pykälän 3 kohdan sanontaa on tarkistettu käytännössä esiin tulleiden tarpeiden mukaan.

7 §. *Maksusta vapautuminen.* Pykälässä on säädetty vientikustannusmaksusta vapautumisesta. Maksusta vapautuu kesannoimalla viljelmän peltoalasta määrätyn osuuden. Voimassa olevan lain mukaan maksusta vapautumiseksi edellytetyt kesantomäärät on porrastettu sen mukaan, kuinka paljon viljelijällä on palkka- ja eläketuloja. Kesannoitavat määrät ovat 15, 20 tai 30 prosenttia. Kesantojärjestelmän yksinkertaistamiseksi porrastuksista ehdotetaan luovuttavaksi. Luonnollisen henkilön olisi aina kesannoitava vähintään 15 prosenttia peltoalastaan. Oikeushenkilön kesantoprosentti olisi edelleen 50. Lakiehdotuksen mukaan maatalousoppilaitokseen ja keinosiemennysosuuskun-

taan sovellettaisiin kuitenkin mitä luonnollisesta henkilöstä on säädetty. Maatalousoppilaitosten ja keinosiemennysosuuskuntien kesantoprosentti on käytännössä aina alennettu hakemuksesta lain 8 §:n mukaisesti. Hakemusten määrän pienentämiseksi tulisi näiden laitosten kesannoimisedellytyksen määräytyä suoraan lain nojalla. Lain 8 §:ssä säädettäisiin edelleen muista oikeushenkilöä koskevista poikkeuksista.

Voimassa olevan lain 7 d §:n säännökset, jotka koskevat kesannoitavaksi hyväksyttävää peltoa ja kesannointia, on siirretty 7 §:n 2 ja 3 momenteiksi. Nykyinen 7 §:n 4 momentti säilyisi muutettuna kuitenkin niin, että tilat, joilla vähintään 85 prosenttia peltoalasta on nurmella, on vapautettu kesannoinnista. Aikaisemmin vaadittava nurmimäärä oli 80 prosenttia. Ehdotettuihin 3 ja 4 momentteihin on tehty voimassaoloajan jatkamisesta johtuvat muutokset ja 2 momenttiin tekniluonteinen tarkistus. Nykyinen 7 d § kumoutuisi.

Voimassa oleva 7 b § sisältää säännökset palkka- ja eläketulojen määrittämisestä ja 7 c § kesantoprosentin suuruutta koskevan ennakkotiedon antamisesta viljelijälle. Kesannoimisedellytystä koskevien säännösten yksinkertaistamisen johdosta mainitut pykälät tulisivat kumottaviksi.

7 a §. *Pellon käyttäminen.* Voimassa olevan lain 7 a §:ään sisältyvät säännökset, jotka koskevat oikeushenkilöltä vuokratun pellon kesannoimista, ehdotetaan kumottaviksi. Myös tällä pyritään yksinkertaistamaan kesantojärjestelmää. Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännökset kesantopellon käytöstä. Myös pykälän otsikko muutettaisiin. Ehdotuksen mukaan kesantopeltoa saisi käyttää sadonkorjuuseen ja laiduntamiseen vain niissä tapauksissa, joissa valtioneuvosto sen sallii maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla antamassaan kesannoimispalkkioita koskevassa päätöksessä. Tarkoituksena on jo käytössä olleiden sadonkorjuuoikeuksien lisäksi sallia kesantopellon käyttäminen hevosten laiduntamiseen.

8 §. *Poikkeus.* Pykälän 1 momentin mukaan, milloin kysymys on luonnollisten henkilöiden muodostamasta avoimesta yhtiöstä, kommandiittiyhtiöstä, osakeyhtiöstä tai osuuskunnasta, jonka pääasiallinen tarkoitus on maatalouden harjoittaminen, tai keinosiemennysosuuskun-

nasta, maatilahallitus päättää tietyillä edellytyksillä, että siihen sovelletaan yhtymää tai kuolinpesää koskevia säännöksiä. Ehdotetut maksuvelvollisuutta ja maksusta vapautumista koskevat pykälät eivät sisällä enää erikseen yhtymää ja kuolinpesää koskevia säännöksiä. Tämän johdosta 1 momenttia muutettaisiin niin, että edellä mainittuihin oikeushenkilöihin sovellettaisiin luonnollista henkilöä koskevia säännöksiä maksun suuruudesta ja maksusta vapautumisesta. Keinosiemennysosauksen säädetäisiin ehdotuksen mukaan 7 §:ssä.

Edellytyksenä edellä mainitun päätöksen tekemiselle on, että yhtiömiehet tai jäsenet itse työhön osallistuen viljelevät viljelmän peltoja. Osakeyhtiön osalta edellytyksenä on, että yli puolet osakeyhtiön äänivallasta on sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen viljelevät viljelmän peltoja. Käytännössä on tullut esiin tarve tiukentaa tätä edellytystä vielä niin, että jäsenten tai osakkaiden olisi itse tehtävä pääosa käytännön maataloustöistä.

Pykälän 2 momentin mukaan maatilahallitus voi erityisistä syistä päättää, että maatalousopilaitoksen tai muun yleishyödyllistä toimintaa harjoittavan laitoksen kesannoimisehtoa alennetaan. Yleishyödyllisiksi laitoksiksi on ratkaisukäytännössä katsottu muun muassa maataloudellista tutkimus- ja koetoimintaa harjoittavat yritykset, ongelmanuorten hoitolaitos, kehitysvammaisten asumis- ja työtoimintaa järjestävä kuntainliitto ja kulttuuriperinteitä tukevat säätiöt, kuten Litteratursällskapet i Finland, Svenska Kulturfonden ja Föreningen Konstsamfundet. Ehdotuksen mukaan maatalousopilaitoksen kesannoimisehdosta säädetäisiin lain 7 §:ssä. Lisäksi momentin sanontaa on tarkistettu niin, että vain sellaisen yleishyödyllistä toimintaa harjoittavan laitoksen kesannoimisehtoa voitaisiin alentaa, jonka toiminnassa maataloudella on huomattava merkitys.

Maaseutuelinkeinohallinnon uudelleen järjestelyjen yhteydessä maatilahallitus ehdotetaan lakkautettavaksi ja sen tehtävät siirrettäväksi osittain maa- ja metsätalousministeriölle. Tämän pykälän mukainen päätöksenteko ehdotetaan kuitenkin siirrettäväksi maa- ja metsätalousministeriön sijasta maaseutupiireille, joiden nimi vuoden 1993 alusta tulee olemaan maaseutuelinkeinopiiri.

Pykälän 3 momenttiin tulisi tehtäväksi lähinnä tekniluonteiset tarkistukset.

10 §. *Ilmoitusvelvollisuus.* Pykälässä sääde-

tään viljelijän velvollisuudesta ilmoittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle peltoala- ja muut tarvittavat tiedot. Pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi kolmas momentti, jossa säädetäisiin poikkeuksista ilmoitusvelvollisuuteen. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen työmäärän vähentämiseksi ilmoitusvelvollisuus olisi tarpeen poistaa niissä tapauksissa, joissa tilaa ei enää viljellä. Lapin maaseutupiirin alueella ilmoitusta ei myöskään tarvitsisi tehdä, jos tila vapautuu lain 7 §:n 4 momentin nojalla vientikustannusmaksun suorittamisesta.

17 §. *Muutoksenhaku.* Pykälän 4 momentti on sisältänyt muutoksenhakukiellon voimassa olevan lain 7 c §:ssä tarkoitettuun ennakkotietohakemukseen. Koska mainittu 7 c § ehdotetaan kumottavaksi, myös tämä momentti tulisi kumottavaksi.

17 a §. *Valtion korvausvelvollisuus.* Pykälä kumottaisiin. Valtion korvausvelvollisuudesta oli tarpeen säätää silloin, kun vaadittuun kesantomäärään vaikuttivat viljelijän palkka- ja eläketulot.

23 §. *Tarkemmat säännökset.* Pykälän 1 momenttiin sisältyvät viittaukset 7 a ja 7 b §:ään ja 2 momentin viittaus 7 c §:ään poistettaisiin. Pykälän 1 momentin mukaan tarkempia määräyksiä eräistä maksusta vapautumisen perusteista on antanut maatilahallitus. Maaseutuelinkeinohallinnon uudelleenjärjestelyjen toteutuessa määräykset antaisi maa- ja metsätalousministeriö. Muutettu 7 a § sisältäisi kuitenkin säännökset kesantopellon käytöstä. Tähän liittyen ei enää ole tarpeen, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa määräyksiä kesannoinnista.

24 §. *Voimaantulo.* Pykälää muutettaisiin ehdotettua voimassaoloaikaa vastaavasti.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 1993 alusta ja se koskisi vuosilta 1991, 1992 ja 1993 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

Edellä olevan perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1314/90) 7 b, 7 c ja 7 d §, 17 §:n 4 momentti ja 17 a §, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa (21/92),

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 4, 5, 7, 7 a, 8 ja 23 § sekä 24 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 5, 7, 7 a, 8 ja 23 § sekä 24 §:n 1 momentti mainitussa 17 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa ja

lisätään 10 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Yleistä

Maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on valtiolle suoritettava vuodelta 1993 peltoalan perusteella vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Maksuvelvollisuus

Maksuvelvollinen on jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla viljelmän omistajana taikka viljelmän vuokrasopimukseen perustuvan tai muun käyttöoikeuden nojalla on hallinnassaan peltoa. Milloin viljelmää hallitsevat puolisot tai muutoin useat henkilöt yhteisesti, he ovat yhteisvastuullisesti vastuussa maksun suorittamisesta.

Luonnollisena henkilönä pidetään myös sellaista luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai kuolinpesää, jonka osakkaat yhteisesti hallitsevat viljelmän peltoja. Oikeushenkilönä pidetään avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osakeyhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä, säätiötä, kuntaa, kuntainliittoa, seurakuntaa ja seurakuntayhtymää.

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tämän lain säännöksiä ei sovelleta viljelmään,

1) jonka peltopinta-ala on alle kolme hehtaaria;

2) josta on voimassa maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain (446/77) 4 §:n mukainen tuotannonmuutossopimus, maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain (81/83) mukainen maataloustuotannon vähentämissopimus, maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 9 §:ssä tarkoitettu sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta, ei kuitenkaan kesannoimisopimus, taikka jota koskee luopumiseläkelain 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (/92) 9 §:ssä tarkoitettu sitoumus maataloustuotannosta luopumisesta; tai

3) josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettu sopimus luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta.

5 §

Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto

Maksuvelvollisuuden perusteena on viljelmään 30 päivänä kesäkuuta 1993 kuuluva metsittämätön peltoala. Sen suuruutta laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon

1) vuonna 1990 ja sen jälkeen yhtäjaksoisesti viljelemättömänä ollutta ja vuonna 1993 edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa;

2) hedelmän- ja marjanviljelyssä taikka taimitarhatuotannossa olevaa peltoalaa; tai

3) peltoalaa, jota koskee maataloustuotan-

non tasapainottamisesta annetun lain mukainen pellon viljelyä rajoittava muu sopimus kuin kesannoimisopimus.

7 §

Maksusta vapautuminen

Vientikustannusmaksua ei ole suoritettava, jos 2 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen luonnollinen henkilö kesannoi vuoden 1993 kasvukauden ajan peltoa määrän, joka on vähintään 15 prosenttia 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta. Maksuvelvollisen oikeushenkilön maksusta vapautumisen edellytyksenä on, että se kesannoi 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta vähintään 50 prosenttia, ellei 8 §:stä muuta johdu. Maatalousoppilaitokseen ja keinosiemennysosuuskuntaan sovelletaan kuitenkin, mitä edellä luonnollisesta henkilöstä on säädetty.

Kesannoitavan pellon tulee olla vuonna 1990 ja sen jälkeen viljeltyä tai kesantona hoidettua. Siltä osin kuin maksuvelvollisella ei ole hallinnassaan tällaista peltoa, voidaan kesannoida muutakin peltoa.

Kesannoiduksi katsotaan aina maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukaisesti kesannoitu pelto. Kesannointiin rinnastetaan myös mainitun lain mukaan vuonna 1990 ja sen jälkeen ennen 1 päivää heinäkuuta 1993 metsitetty pelto tai vuonna 1992 ja sen jälkeen pysyvästi muuhun kuin maataloustuotantoon siirretty pelto, jolta ei vuonna 1993 korjata satoa.

Vientikustannusmaksua ei ole myöskään suoritettava, jos viljelmään kuuluvasta maksuvelvollisuuden perusteena olevasta peltoalasta vuoden 1993 kasvukauden ajan vähintään 85 prosenttia on nurmella tai jos tällainen peltoala on alle kolme hehtaaria.

7 a §

Pellon käyttöminen

Tämän lain mukaan kesannoitua peltoa ei saa käyttää sadonkorjuuseen tai laiduntamiseen muissa kuin niissä tapauksissa, joissa valtioneuvosto sallii maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla kesannoimispalkkioista antamassaan päätöksessä pellon käyttämisen mainittuihin tarkoituksiin. Valtioneuvosto voi määrätä luvan myöntämisen maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtäväksi.

8 §

Poikkeus

Milloin kysymys on luonnollisten henkilöiden muodostamasta avoimesta yhtiöstä, kommandiittiyhtiöstä, osakeyhtiöstä tai osuuskunnasta, jonka pääasiallinen tarkoitus on maatalouden harjoittaminen, maaseutuelinkeinopiiri päättää hakemuksesta, että siihen sovelletaan mitä edellä luonnollisen henkilön osalta vientikustannusmaksun suuruudesta tai maksusta vapautumisesta säädetään. Tällaisen päätöksen edellytyksenä on, että avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet tekevät itse pääosan viljelmän maataloustöistä. Osakeyhtiön osalta on edellytyksenä, että yli puolet osakeyhtiön äänivallasta on sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka tekevät itse pääosan viljelmän maataloustöistä.

Erityisistä syistä maaseutuelinkeinopiiri voi lisäksi hakemuksesta päättää, että sellaisen yleishyödyllistä toimintaa harjoittavan laitoksen, jonka toiminnassa maatalouden harjoittamisella on huomattava merkitys, vientikustannusmaksua tai maksusta vapautumiseksi vaadittavan kesannoinnin prosenttiosuutta alennetaan. Kyseinen osuus on vahvistettava tällöin vähintään 15 prosentiksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu hakeamus on tehtävä maaseutuelinkeinopiirille maa- ja metsätalousministeriön määräämään ajankohtaan mennessä.

10 §

Ilmoitus voidaan kuitenkin jättää Lapin maaseutupiirin alueella tekemättä niissä tapauksissa, joissa vientikustannusmaksua ei 7 §:n 4 momentin nojalla ole suoritettava. Lisäksi ilmoitus voidaan jättää aina tekemättä niiltä tiloilta, joita ei vuonna 1993 viljellä.

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kuitenkin tarkemmat määräykset tässä laissa tarkoitettua viljelmästä sekä vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Maa- ja metsätalousministeriön antamat määräykset samoin kuin 8 ja 10 §:ssä tarkoitettujen maa- ja metsätalousministeriön päätökset on julkaistava Suomen säädöskokoelmassa.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1992

kuuta 1991. Laki koskee vuosilta 1991, 1992 ja 1993 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Martti Pura*

Laki

peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1314/90) 7 b, 7 c ja 7 d §, 17 §:n 4 momentti ja 17 a §, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa (21/92),

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 4, 5, 7, 7 a, 8 ja 23 § sekä 24 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 5, 7, 7 a, 8 ja 23 § sekä 24 §:n 1 momentti mainitussa 17 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa ja

lisätään 10 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Yleistä

Maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on valtiolle suoritettava vuodelta 1992 peltoalan perusteella vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

1 §

Yleistä

Maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on valtiolle suoritettava vuodelta 1993 peltoalan perusteella vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Maksuvelvollisuus

Maksuvelvollinen on jokainen luonnollinen henkilö, *luonnollisten henkilöiden muodostama yhtymä* tai *kuolinpesä* sekä oikeushenkilö, jolla viljelmän omistajana taikka viljelmän vuokrasopimukseen perustuvan tai muun käyttöoikeuden nojalla on hallinnassaan peltoa. Milloin viljelmää hallitsevat puoliset tai muutoin useat henkilöt yhteisesti, he ovat yhteisvastuullisesti vastuussa maksun suorittamisesta.

Oikeushenkilönä pidetään avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osakeyhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä, säätiötä, kuntaa, kuntainliittoa, seurakuntaa ja seurakuntayhtymää.

2 §

Maksuvelvollisuus

Maksuvelvollinen on jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla viljelmän omistajana taikka viljelmän vuokrasopimukseen perustuvan tai muun käyttöoikeuden nojalla on hallinnassaan peltoa. Milloin viljelmää hallitsevat puoliset tai muutoin useat henkilöt yhteisesti, he ovat yhteisvastuullisesti vastuussa maksun suorittamisesta.

Luonnollisena henkilönä pidetään myös sellaista luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai kuolinpesää, jonka osakkaat yhteisesti hallitsevat viljelmän peltoja. Oikeushenkilönä pidetään avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osakeyhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä, säätiötä, kuntaa, kuntainliittoa, seurakuntaa ja seurakuntayhtymää.

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tämän lain säännöksiä ei sovelleta viljelmään,

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tämän lain säännöksiä ei sovelleta viljelmään,

Voimassa oleva laki

1) jonka peltopinta-ala on alle kolme hehtaaria;

2) josta on voimassa maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain 4 §:n mukainen tuotannonmuutossopimus, maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain (81/83) mukainen maataloustuotannon vähentämissopimus, maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 9 §:ssä tarkoitettu sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta, ei kuitenkaan kesannoimisopimus, taikka jota koskee luopumiseläkelain 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu maataloustuotannosta luopumissitoumus; tai

3) josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettu sopimus luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta.

5 §

Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto

Maksuvelvollisuuden perusteena on viljelmään 30 päivänä kesäkuuta 1992 kuuluva metsittämätön peltoala. Sen suuruutta laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon

1) vuonna 1989 ja sen jälkeen yhtäjaksoisesti viljelemättömänä ollutta ja vuonna 1992 edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa;

2) hedelmän- ja marjanviljelyssä taikka taimitarhatuotannossa olevaa peltoalaa; tai

3) peltoalaa, jota koskee maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukainen pysyvää peltokasvien viljelystä luopumista tarkoittava sopimus.

7 §

Maksusta vapautuminen

Vientikustannusmaksua ei ole suoritettava, jos 2 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kesannoi 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta vuoden 1992 kasvukauden ajan peltoa jäljempänä 2 momentissa ja yhtymä tai kuolinpesä jäljempänä 3 momentissa säädetyn osuuden. Kesannoinnin tulee tapahtua 7 a §:n mukaisesti.

Kesannoitava osuus on:

1) 15 prosenttia maksuvelvollisella luonnol-

Ehdotus

1) jonka peltopinta-ala on alle kolme hehtaaria;

2) josta on voimassa maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain (446/77) 4 §:n mukainen tuotannonmuutossopimus, maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain (81/83) mukainen maataloustuotannon vähentämissopimus, maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 9 §:ssä tarkoitettu sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta, ei kuitenkaan kesannoimisopimus, taikka jota koskee luopumiseläkelain 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (/92) 9 §:ssä tarkoitettu sitoumus maataloustuotannosta luopumisesta; tai

3) josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettu sopimus luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta.

5 §

Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto

Maksuvelvollisuuden perusteena on viljelmään 30 päivänä kesäkuuta 1993 kuuluva metsittämätön peltoala. Sen suuruutta laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon

1) vuonna 1990 ja sen jälkeen yhtäjaksoisesti viljelemättömänä ollutta ja vuonna 1993 edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa;

2) hedelmän- ja marjanviljelyssä taikka taimitarhatuotannossa olevaa peltoalaa; tai

3) peltoalaa, jota koskee maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukainen pellon viljelyä rajoittava muu sopimus kuin kesannoimisopimus.

7 §

Maksusta vapautuminen

Vientikustannusmaksua ei ole suoritettava, jos 2 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen luonnollinen henkilö kesannoi vuoden 1993 kasvukauden ajan peltoa määrän, joka on vähintään 15 prosenttia 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta. Maksuvelvollisen oikeushenkilön maksusta vapautumisen edellytyksenä on, että se kesannoi 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta vähintään 50 prosenttia, ellei 8 §:stä muuta johdu. Maatalousoppilaitokseen ja keinosiemennysosuuskun-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

lisellä henkilöllä, jonka palkka- ja eläketulot ovat alle 100 000 markkaa vuodessa;

2) 20 prosenttia, jos 1 kohdassa tarkoitetut tulot ovat 100 000—250 000 markkaa vuodessa;

3) 30 prosenttia, jos 1 kohdassa tarkoitetut tulot ovat yli 250 000 markkaa vuodessa; ja

4) 50 prosenttia maksuvelvollisella oikeushenkilöllä, ellei 8 §:stä muuta johdu.

Maksuvelvollisena olevaan yhtymään tai kuolinpesään sovelletaan, mitä 2 momentin 1—3 kohdassa säädetään, jos vähintään yksi osakkaista asuu maatilalla tai kulkukelpoista tietä mitattuna enintään 12 kilometrin etäisyydellä lähimmistä pelloista. Tuloina otetaan huomioon mainitun asumisvaatimuksen täyttävistä henkilöistä sen maksuvelvollisen henkilön palkka- ja eläketulot, jolla ne ovat suurimmat. Jos kukaan yhtymän tai kuolinpesän osakkaista ei täytä mainittua asumisvaatimusta, kesannoitava osuus on 20 prosenttia. Kuolinpesän osakkaan palkkatuloissa ei oteta huomioon palkkatuloa, joka on maksettu kyseisen kuolinpesän hallitseman viljelmän hoidosta.

Vientikustannusmaksua ei ole myöskään suoritettava, jos viljelmään kuuluvasta maksuvelvollisuuden perusteena olevasta peltoalasta vuoden 1992 kasvukauden ajan vähintään 80 prosenttia on nurmella tai jos tällainen peltoala on alle kolme hehtaaria.

7 a §

Oikeushenkilöltä vuokrattua peltoa koskeva maksusta vapautuminen

Sellaisesta 5 §:n mukaisesta peltoalasta, joka on vuokrattu 2 §:ssä tarkoitetulta oikeushenkilöltä ja jota vuokranantaja on hallinnut vuonna 1990 tai 1991 kasvukauden ajan, maksuvelvollisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on maksusta vapautuakseen kesannoitava vähintään 50 prosenttia. Sama koskee sellaista kunnalta, kuntainliitolta, seurakunnalta tai seurakuntayhtymältä vuokrattua peltoalaa, josta aikaisemman vuokrasopimuksen päätyttyä 15 päivänä lokakuuta 1991 jälkeen on tehty uusi vuokrasopimus muun kuin aikaisemman vuokralaisen kanssa.

taan sovelletaan kuitenkin, mitä edellä luonnollisesta henkilöstä on säädetty.

Kesannoitavan pellon tulee olla vuonna 1990 ja sen jälkeen viljeltyä tai kesantona hoidettua. Siltä osin kuin maksuvelvollisella ei ole hallinnassaan tällaista peltoa, voidaan kesannoida muutakin peltoa.

Kesannoiduksi katsotaan aina maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukaisesti kesannoitu pelto. Kesannointiin rinnastetaan myös mainitun lain mukaan vuonna 1990 ja sen jälkeen ennen 1 päivää heinäkuuta 1993 metsitetty pelto tai vuonna 1992 ja sen jälkeen pysyvästi muuhun kuin maataloustuotantoon siirretty pelto, jolta ei vuonna 1993 korjata satoa.

Vientikustannusmaksua ei ole myöskään suoritettava, jos viljelmään kuuluvasta maksuvelvollisuuden perusteena olevasta peltoalasta vuoden 1993 kasvukauden ajan vähintään 85 prosenttia on nurmella tai jos tällainen peltoala on alle kolme hehtaaria.

7 a §

Pellon käyttäminen

Tämän lain mukaan kesannoitua peltoa ei saa käyttää sadonkorjuuseen tai laiduntamiseen muissa kuin niissä tapauksissa, joissa valtioneuvosto sallii maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla kesannoimispalkkioista antamassaan päätöksessä pellon käyttämisen mainittuihin tarkoituksiin. Valtioneuvosto voi määrätä luvan myöntämisen maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtäväksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 b §

Tulojen määrittäminen

Edellä 7 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetaan palkka- ja eläketuloilla verovelvolliselle vuodelta 1990 toimitetussa valtionverotuksessa vahvistettuun veronalaiseen tuloon sisältyviä palkka- ja eläketuloja. Jos viljelijä kuitenkin osoittaa, että hänen palkka- ja eläketulonsa vuonna 1992 ovat jäljempänä säädettävällä tavalla arvioiden enintään 70 prosenttia vuoden 1990 palkka- ja eläketuloista, käytetään tuloina vuodelta 1992 arvioituja tuloja. Nämä palkka- ja eläketulot arvioidaan siten, että tammikuun 1 päivän ja huhtikuun 30 päivän 1992 välisenä aikana saatujen palkka- ja eläketulojen määrä kerrotaan kolmella.

(kumotaan)

Kun maksuvelvollisena ovat puolisot tai muutoin useampi luonnollinen henkilö yhteisesti, otetaan huomioon sen maksuvelvollisen henkilön palkka- ja eläketulot, jolla viimeksi toimitetussa valtionverotuksessa on eniten maatilatalouden tuloja. Jos mainitussa verotuksessa kenelläkään maksuvelvollisista ei ole maatilatalouden tuloja tai kenelläkään ei ole niitä enempää kuin muilla maksuvelvollisilla, otetaan huomioon sen maksuvelvollisen palkka- ja eläketulot, jolla ne ovat pienimmät. Niiden henkilöiden palkka- ja eläketuloja, jotka eivät ole 2 §:n mukaan maksuvelvollisia, ei oteta huomioon.

7 c §

Ennakkotieto

Kunnan maatalouslautakunta voi hakemukselta antaa ennakkotiedon vientikustannusmaksusta vapautumiseksi vaadittavasta kesannointialasta. Hakemus on tehtävä maatilahallituksen määrämää ajankohtaan mennessä.

(kumotaan)

7 d §

Kesannointi

Kesannoitavan pellon tulee olla vuonna 1990 ja sen jälkeen viljeltyä tai kesantona hoidettua. Siltä osin kuin maksuvelvollisella ei ole hallinnassaan tällaista peltoa, voidaan kesannoida muutakin peltoa.

(kumotaan)

Kesannoiduksi katsotaan aina pelto, josta maksetaan maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain perusteella kesannoimispalkkiota. Kesannointiin rinnastetaan myös mainitun

Voimassa oleva laki

Ehdotus

lain mukaan vuonna 1990 ja sen jälkeen ennen 1 päivää heinäkuun 1992 metsitetty pelto tai vuonna 1992 pysyvästi muuhun kuin maataloustuotantoon siirrettävä pelto, jolta ei mainittuna vuonna korjata satoa.

8 §

Poikkeus

Milloin kysymys on luonnollisten henkilöiden muodostamasta avoimesta yhtiöstä, kommandiittiyhtiöstä, osakeyhtiöstä tai osuuskunnasta, jonka pääasiallinen tarkoitus on maatalouden harjoittaminen, *tai keinosiemenysosuuskunnasta*, maatilahallitus päättää hakemuksesta, että siihen sovelletaan mitä edellä säädetään yhtymän tai kuolinpesän osalta vientikustannusmaksun suuruudesta tai maksusta vapautumisesta. Tällaisen päätöksen edellytyksenä on, että avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen viljelevät viljelmän peltöjä. Osakeyhtiön osalta on edellytyksenä, että yli puolet osakeyhtiön äänivallasta on sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen viljelevät viljelmän peltöjä.

Erityisistä syistä maatilahallitus voi lisäksi hakemuksesta päättää, että maatalousoppilaitoksen tai muun yleishyödyllistä toimintaa harjoittavan laitoksen, vientikustannusmaksua tai maksusta vapautumiseksi vaadittavan kesannoinnin prosenttiosuutta alennetaan.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä maatilahallituksen määräämään ajankohtaan mennessä. *Maatilahallituksen on antaessaan hakemuksen johdosta päätöksen samalla vahvistettava kesannoitavan pellon prosenttiosuus. Edellä 2 momentissa tarkoitettujen laitosten osalta kyseiseksi osuudeksi vahvistetaan kuitenkin aina 15 prosenttia.*

8 §

Poikkeus

Milloin kysymys on luonnollisten henkilöiden muodostamasta avoimesta yhtiöstä, kommandiittiyhtiöstä, osakeyhtiöstä tai osuuskunnasta, jonka pääasiallinen tarkoitus on maatalouden harjoittaminen, *maaseutuelinkeinopiiri* päättää hakemuksesta, että siihen sovelletaan mitä edellä *luonnollisen henkilön* osalta vientikustannusmaksun suuruudesta tai maksusta vapautumisesta *säädetään*. Tällaisen päätöksen edellytyksenä on, että avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet *tekevät itse pääosan viljelmän maataloustöistä*. Osakeyhtiön osalta on edellytyksenä, että yli puolet osakeyhtiön äänivallasta on sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka *tekevät itse pääosan viljelmän maataloustöistä*.

Erityisistä syistä maaseutuelinkeinopiiri voi lisäksi hakemuksesta päättää, että *sellaisen yleishyödyllistä toimintaa harjoittavan laitoksen, jonka toiminnassa maatalouden harjoittamisella on huomattava merkitys*, vientikustannusmaksua tai maksusta vapautumiseksi vaadittavan kesannoinnin prosenttiosuutta alennetaan. *Kyseinen osuus on vahvistettava tällöin vähintään 15 prosentiksi.*

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä *maaseutuelinkeinopiirille maa- ja metsätalousministeriön* määräämään ajankohtaan mennessä.

10 §

Ilmoitusvelvollisuus

Ilmoitus voidaan kuitenkin jättää Lapin maaseutupiirin alueella tekemättä niissä tapauksissa,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

joissa vientikustannusmaksua ei 7 §:n 4 momentin nojalla ole suoritettava. Lisäksi ilmoitus voidaan jättää aina tekemättä niiltä tiloilta, joita ei vuonna 1993 viljellä.

17 §

Muutoksenhaku

Maaseutupiirin tämän lain 7 c §:ssä tarkoitetussa asiassa antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

(4 mom. kumotaan)

17 a §

Valtion korvausvelvollisuus

Jos viljelijän verotusta on muutoksenhaun johdosta muutettu siten, että hän sen perusteella olisi ollut velvollinen vientikustannusmaksusta 7 §:n mukaan vapautuakseen kesannoimaan pelloistaan pienemmän prosenttiosuuden kuin minkä mukaan hän oli kesannoinnin toteuttanut, maksetaan viljelijälle hakemuksesta valtion varoista korvausta liikaa kesannoidulta alalta 4 000 markkaa hehtaarilta. Korvaushakemus on toimitettava maatilahallitukselle kolmen kuukauden kuluessa muutoksenhakuviranomaisen tekemän päätöksen antamisesta.

(kumotaan)

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella. Maatilahallitus antaa kuitenkin tarkemmat määräykset tässä laissa tarkoitettusta viljelmästä, kesannoimisesta ja muista 7, 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä säädettyistä maksuista vapautumisen perusteista sekä vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Maatilahallituksen antamat määräykset samoin kuin 7 c, 8 ja 10 §:ssä tarkoitettut maatilahallituksen päätökset on julkaistava Suomen säädöskokoelmassa.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Laki koskee vuosilta 1991 ja 1992 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kuitenkin tarkemmat määräykset tässä laissa tarkoitettusta viljelmästä sekä vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Maa- ja metsätalousministeriön antamat määräykset samoin kuin 8 ja 10 §:ssä tarkoitettut maa- ja metsätalousministeriön päätökset on julkaistava Suomen säädöskokoelmassa.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Laki koskee vuosilta 1991, 1992 ja 1993 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .